

Un strop de suflet

Mihail Janto

Ți-aș dărui chiar floarea veșniciei,
lumina-n care soarele răsare,
cu dragoste, cu seva bucuriei
și susurul din plânsul de izvoare.

Ți-aș dărui iubirea cea nebună,
când greierii își dau iarăși concerte,
pierduți să fim sub razele de lună,
făr-a simți ce-nseamnă dulci regrete.

Ți-aș dărui și ploaia primăverii,
pacea-n cuget ce se-așează peste sat,
din inimă amurgul înserării,
să simți ce înseamnă primul suspinat.

Ți-aș dărui și timpul ce nu doare,
cu-n strop de suflet ce-am jertfit din mine,
iar clipele să-ți fie sărbătoare,
ca dragostea s-o înțelegeți mai bine...

Autor, Mihail Janto